

«Вища мудрість батьківської любові полягає в тому, як ми, батьки і матері, вміємо розкрити перед нашими дітьми справжні джерела радощів життя, у чому бачать і відчувають діти радощі буття. Дитяче щастя за своєю природою егоїстичне. До тих пір, поки вона не відчула, не пережила на власному досвіді (а досвід сам по собі, стихійно ніколи не приходить), що найважливіше джерело її особистої радості — це праця і піт старших, вона буде глибоко переконана в тому, що мати і батько існують лише для того, щоб приносити їй радість.»

В. Сухомлинський

Поради батькам щодо створення здорового сімейного мікроклімату

Виховання в сім'ї є першоосновою розвитку особистості дитини. Духовний вплив батьківського дому на формування особистості дитини здійснюється завдяки щирій материнській ласці, небагатослівній любові батька, домашньому теплу, затишку, захисту, сімейній злагоді. Особливу роль у сімейному вихованні відіграє загальний психологічний мікроклімат, настрої, уклад, який панує в родині. Як його створити?

Ось декілька порад:

- 1. ПРИЙМАЙТЕ ДИТИНУ ТАКОЮ, ЯКА ВОНА Є.** Природа створює дитину досить складно, перемішуючи у спадкових генах якості не тільки прямих батьків, а й сотні її предків. Через це в одній сім'ї народжуються різні за здоров'ям, розумом, красою діти. І тільки діяльна батьківська любов допоможе одним розвинути свою красу, розум, здоров'я, а іншим – скоректувати свої природні недоліки та перетворити їх на гідність.
- 2. НЕ ПРИЙМАЙТЕ РІШЕННЯ ПООДИНЦІ.** Приймати рішення треба при спільній домовленості обох батьків. Коли

діти стали школярами, їх теж треба включати в обговорення сімейних справ.

3. ВЛАСНА ПОВЕДІНКА БАТЬКІВ - головний фактор у вихованні дітей. Особистий приклад батьків – найкращий спосіб пояснення. Найкраще виховання дітей – це самовиховання батьків.

4. НЕ БІЙТЕСЯ З ЛАСКОЮ СТАВИТИСЬ ДО ДИТИНИ.

Якщо дитина не відчуває належної ласки, вона нервує, грубить, не знаходить собі місця. Дитина очікує добрих слів від батьків. Будьте щедрі на ласку.

5. НЕ ДОПУСКАЙТЕ НАДМІРНОСТІ В ПОДАРУНКАХ ДІТЯМ. Це привчає їх до утриманських настроїв. Небажання навчатись приходить до тих, хто в дитинстві одержав максимум споживчого щастя.

6. НІКОЛИ НЕ КАРАЙТЕ ІЗ ПРИМХИ. Безперервно втручатися в життя дитини небезпечно, бо це призводить до того, що вона не відрізнятиме дріб'язкового від серйозного. Дитина сама мусить відчути гіркоту помилки та чуття провини за вчинок при довірливій розмові з батьками. Не можна тривалий час залишати дитину у стані образи. Запам'ятайте золоте правило: за конфліктом повинна йти радість.

7. НЕ БІЙТЕСЯ КОНФЛІКТУВАТИ З ДІТЬМИ. Не може бути виховання без конфліктів. Конфлікт – це співставлення поглядів, смаків, бажань, уявлень. Конфлікт – це завжди перегляд чогось, необхідність оновлення, у спілкуванні народжується істина.

8. ТРИМАЙТЕ ДВЕРІ ВАШОГО ДОМУ ВІДКРИТИМИ для друзів дитини. Допоможіть їй самій їх вибрати. Тоді дитина не буде нічого приховувати від батьків.

9. ДОВІРЯЙТЕ ДІТЯМ ВИКОНУВАТИ ЯКУСЬ РОБОТУ, краще, якщо це буде постійне доручення.

10. ДИТИНА ПОВИННА БУТИ ЧЛЕНОМ СІМ'Ї, А НЕ ЇЇ ЦЕНТРОМ, бо виросте егоїст із завищеною самооцінкою, котрий не буде турбуватися про своїх батьків. Дотримуйтесь основного закону сім'ї: усі турбуються про кожного члена сім'ї й кожний турбується про всю сім'ю.

Десять заповідей для батьків:

- Не чекай, що твоя дитина буде такою, як ти, чи такою як ти хочеш.
- Не чекай від дитини плати за все, що ти для неї зробив. Ти дав їй життя, як вона може тобі віддячити? Вона дасть життя іншому, той - третьому, і це незворотний закон подяки.
- Не зганяй на дитині свої образи, щоб у старості не їсти гіркий хліб. Бо що посієш, те й пожнеш.
- Не стався до її проблем зверхньо. Життя дане кожному, і, будь упевнений: дитині важко не менше, ніж тобі, а може й більше, оскільки в неї немає досвіду.
- Не принижуй!
- Не забувай, що найважливіші зустрічі для кожної людини - це зустрічі з дітьми. Звертайте більше уваги на них - ми ніколи не можемо знати, кого ми зустрічаємо в дитині.
- Не картай себе, якщо не можеш зробити чогось для своєї дитини. Картай — якщо можеш, але не робиш. Пам'ятай: для дитини зроблено не достатньо, якщо не зроблено всього.
- Дитина - це не тиран, що заволодіває усім твоїм життям, і не тільки плід плоті і крові. Це та дорогоцінна чаша, яку життя дало тобі на збереження і на розвиток творчого вогню. Це розкріпачена любов матері і батька, в яких буде рости не "наша", "своя" дитина, а душа, дана на збереження.
- Умій любити чужу дитину. Ніколи не роби їй того, чого не хотів би, щоб робили твоїй.
- Люби свою дитину всякою - не дуже талановитою, невезучою, дорослою. Спілкуючись з нею, радій тому, що дитина - це свято, яке поки що з тобою. Пам'ятайте: • Якщо дитину постійно критикувати - вона вчиться ненавидіти.
- Якщо дитина живе у ворожнечі - вона вчиться агресивності. • Якщо дитину висміють - вона стане замкнутою.
- Якщо дитина зростає у докорах - формується почуття провини. • Якщо дитину підбадьорюють - вона починає вірити в себе.

- Якщо дитину хвалять - вона вчиться бути вдячною.
- Якщо дитина зростає в чесності - вона вчиться бути справедливою.
- Якщо дитина живе у безпеці - вона вчиться вірити людям.
- Якщо дитину підтримують - вона вчиться цінувати себе.
- Якщо дитина живе у розумінні і доброзичливості - вона вчиться знаходити любов у цьому світі.

**Рівень вихованості дитини залежить від родинного виховання.
Нехай воно принесе вам завтрашню радість і щастя.**